

Ing. Jaroslav Gebler, CSc., zemřel

V závěru minulého roku nás ve věku 73 let navždy opustil náš kolega, kamarád, cukrovarnický odborník a dlouholetý pracovník VUC Praha – Ing. Jaroslav Gebler, CSc. Odešel člověk, kterého si vážili asi všichni, kdo s ním přišli do styku, a to nejenom pro jeho nesporné odborné kvality a pracovitost, ale především pro jeho přátelskou, nekonfliktní povahu; byl zosobněním noblesního, přívětivého jednání a vystupování. Dosvědčovaly to reakce na oznámení o jeho úmrtí i velmi početná účast kolegů cukrovarníků na pohřebním obřadu.

Jaroslav Gebler se narodil v roce 1948 v pražské rodině, ve které představoval již třetí cukrovarnickou generaci. Dědeček byl členem správní rady Pražské cukerní společnosti a otec vedoucím výroby cukrovaru Modřany; jeho matka pak pracovala ve Výzkumném ústavu cukrovarnickém, mj. i jako redaktorka Listů cukrovarnických. Je tedy pochopitelné, že se také osudem Jaroslava stalo cukrovarnictví; bylo nejenom jeho profesí, ale i jeho nejvýznamnějším zájmem a koníčkem.

Po maturitě na SPŠPT v Podskalské ulici v Praze, obor výroba cukru, pokračoval ve studiu zaměřeném na sacharidy na Vysoké škole chemicko-technologické. Po jejím absolvování nastoupil v roce 1974 jako výzkumný pracovník do oddělení technického rozvoje Výzkumného ústavu cukrovarnického v Praze-Modřanech. Zde se podílel na řešení výzkumných úkolů v cukrovarech a jejich realizacích. Později byl jmenován zástupcem vedoucího oddělení.

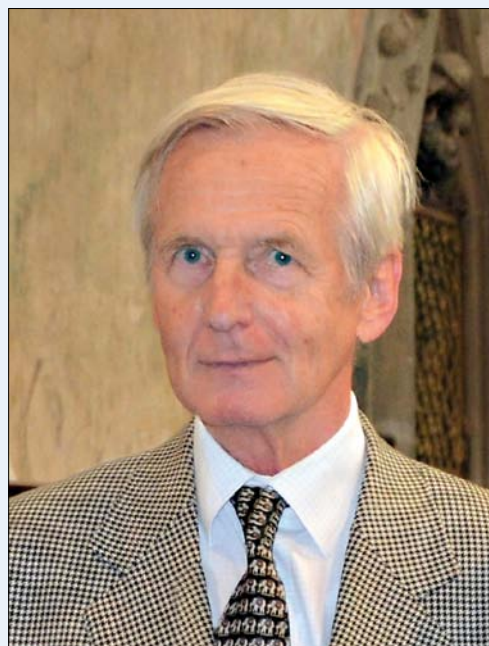
V roce 1983 obhájil dizertační práci a byla mu udělena vědecká hodnost kandidáta technických věd v oboru chemie a technologie potravin. Byl vedoucím oddělení rafinace a zadního provozu a zástupcem vedoucího technologického odboru. Na vyšší vedoucí funkce nemohl jako neustraník a křesťan z kádrových důvodů před rokem 1989 pomýšlet.

V letech 1981–1984 a 1990 pracoval v Sýrii při uvádění nového cukrovaru do provozu a při technické pomoci (působil v různých funkcích od vedoucího laboratoře po ředitele provozu), v roce 1986 se jako vedoucí výroby podílel na zahájení provozu nového cukrovaru v Barmě (dnes Myanmaru).

Po revoluci roce 1990 se stal vedoucím odboru technologie a procesního inženýrství. Po změně organizačního členění byl jmenován do čela divize potravinářské technologie a procesů, organizační jednotky VUC zahrnující tři odbory: základní suroviny, technologie a analytiky a technologických procesů. Stejně jako předtím usiloval o užší spojení výzkumu s praxí, podílel se na vypracování řady rozvojových studií cukrovarů, jejich modernizaci a úpravách technologie atp. Působil rovněž v národní komisi ICUMSA, ČSVTS a dalších organizacích.

V roce 2002 pak byl jedním ze spoluzakladatelů nové společnosti VUC Praha, a. s., ve které řídil nejenom činnosti související s cukrovarnickou technologií, ale také aktivity vzdělávací a informační. Podílel se na pořádání cukrovarnických konferencí, pomáhal organizovat školení a kurzy pro pracovníky cukrovarů, kde také přednášel.

S Ministerstvem zemědělství, SZIF a profesními organizacemi spolupracoval na vytvoření (2005) jednotné cukerní statistiky ČR. Shromáždil a zpracovával údaje od cukrovarů pro tuto statistiku, každoročně publikoval podrobné souhrnné zprávy o cukrovarnické kampani v Česku.

Ing. Gebler byl dobrým znalcem historie cukrovarnického oboru, zajímal se o ni, dohledával a zprostředkovával informace dalším. Spolupracoval s Národním technickým muzeem v Praze i Technickým muzeem v Brně. Aktivně pomáhal při vzniku Dobrovických muzeí, ve kterých působil jako člen kuratoria po celou dobu jejich existence. Přispěl do expozice Dobrovických muzeí předměty se své soukromé sbírky.

Velmi aktivní byl jako autor, publikoval řadu odborných prací i článků v časopisech a sbornících o cukrovarnické historii a významných osobnostech oboru. Byl např. spoluautorem Jednotných výrobních předpisů pro cukrovarny (1986). Zasloužil se o obnovení Cukrovarnických kalendářů v roce 1992 a později připravoval českou část kalendáře Bartens vydávaného v Polsku. Byl činným členem redakční rady Listů cukrovarnických a řepařských. Shromáždil a publikoval i encyklopedické práce, např. slovník zkratk v cukrovarnictví (1993), naposledy potom loni s kolegou Hotovým připravil Cukrovarnický výkladový slovník jako samostatnou příručku (zcela poslední publikací nesoucí jeho jméno pak je článek v tomto čísle).

Jako přední český sběratel tužek byl členem Klubu sběratelů kuriozit, shromáždil však i sbírku cukrů, byl členem Klubu sběratelů baleného cukru, a dalších předmětů souvisejících s cukrovarnickým sektorem. Byl rovněž milovníkem a znalcem umění (viz např. jeho dvoudílný článek o výtvarném umění z oblasti cukrovarnictví, publikovaný v tomto časopisu v roce 2020), v kulturních a uměleckých kruzích měl řadu přátel.

S manželkou Helenou vychoval tři děti a byl dědečkem čtrnácti vnoučat, kterým věnoval mnoho lásky i času.

Děkujeme Ing. Jaroslavu Geblerovi, CSc., za práci, kterou odvedl za celý svůj plodný život v cukrovarnickém průmyslu. Všichni, kdo jsme jej znali, jsme jeho náhlým odchodem zarmoučeni. Budeme na něj vždy s úctou vzpomínat.

Jaroslav Málek se spolupracovníky z VUC Praha